

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quae sit Euangelica satisfactio, quam à nobis exigit Christus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

CAPVT XXXI.

ARGUMENTA.

1. *Quomodo Christus pro peccatis nostris satisficit sua morte.*
2. *Quæsit Euangelica satisfactio, quam à nobis exigit Christus.*
3. *Quæsit Ecclesiæ satisfactio secundum Canones, & olim fuerit in usu.*

I.

Tota Scriptura solùm vnum ostendit satisfactorem pro peccatis totius mundi, scilicet Christum. Esa. 53. Posuit Deus in eo iniuriam omnium nostrorum. Col 1. Complacuit Patri, per eum reconciliari omnia per sanguinem crucis eius, siue quæ in cœlis, siue quæ in terris sunt. 1. Ioan. 2. Ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. Et Ioan 1. Ecce agnus Dei: &c. Ideò à culpa & poena æterna peccati solùm nos liberat satisfactio & mors Christi. Nam à culpa peccati & à poena æterna liberari solùm continet propter sanguinem Christi, & non opus hominis: neque diuelli debent culpa & poena æterna, quod ambo hæc Christi mortem respiciunt. Distingui quidem possunt remissio culpæ, & remissio temporalium poenarum: Culpa propter sanguinem Christi tollitur, & ira vel poena æterna: sed temporales poenas, quas meruerunt peccata nostra, mitigamus per opera & fructus poenitentiæ nostræ. 1. Corinth. 11. Si nos ipsos dijudicaremus, non utique iudicaremur à Domino. Est igitur coram Deo pro culpa & poena æterna abolenda sola Christi satisfactio. Est autem triplex satisfactio: coram Deo, coram proximo, & coram Ecclesia.

z:

Huius satisfactionis Christi nemo fit particeps,

nisi

nisi qui & ipse secundum Euangelium satisfaciat proximo suo. Exigit enim Deus satisfactionem à te erga proximum tuum, & illam docet Euangelium & Scriptura, ut Matth. 5. Vade reconciliari proximo tuo. Item restituere res alienas quas occupamus. Exo. 20. Non furtum facies. Item restituere famam: ibidem, Non falsum testimonium dices contra proximum tuum. Luce. 6. Remittite, & remittetur vobis: date, &c. Item Rom. 13. Nihil quicquam debeatis, nisi ut in vicem vos diligatis. Et Matt. 7. Quod vultis ut vobis faciant homines, hoc & vos facite illis. Igitur Euangelium ubique ad huiusmodi satisfactionem proximi nos obligat, & illam sic exigit Christus, ut suam satisfactionem coram Deo patre non distribuat nobis, nisi & nos proximo satisficerimus.

Porrò satisfactione quae est erga Deum, creditur; quae est erga proximum, necessariò exigitur ad salutem. Rursus suprà dicta satisfactione exigitur à iam iustificatis & fidelibus per fidem Christi: igitur non satisfacit pro peccatis coram Deo ad abolendam culpam & pœnam æternam. Hoc Christi morti solum debetur, sed tamen valet ad mitigandas pœnas temporarias, quas Deus infligere solet, ut famam, bellum, pestilentiam, incendium, morbum, &c. Deinde est dispositio ad accipendum Christi satisfactionem, ut efficax in nobis sit ex gratia. Nam tamen Fides accipit Christi beneficium, fides tamen vera non est, nec Christi beneficium est efficax, si non aderit & nostra satisfactione erga proximum, atque pœnitentia.

Est quædam satisfactione coram Ecclesia, qua olim famosi peccatores non recipiebantur in Ecclesiam sine publica castigatione, quam castigationem vocabant Patres satisfactionem. Accesserunt & canones Patrum, quibus pro uno peccato septennis pœnitentia imponebatur, & minus & supra: Et sic publicæ spectacula pœnitentiæ fuerunt externa quædam